

Padesátiranová pistole Haralda Sunngårda

Ve světových aukcích se občas objevují zbraně, které nezná ani většina kvalitních encyklopedií. Jedna z takových je konstrukce norského vynálezce Haralda Sunngårda.

| Sunngård mod. 1909 s originálním koženým pouzdem

Harald Sunngård (na americkém patentu z roku 1910 je podepsaný Sünngård) se na začátku

20. století rozhodl vyřešit jednu z tehdejších slabín samonabíjecích pistolí: poměrně malou kapacitu zásobníku nebo nábojové schránky. První zaváděné vzory pistolí měly většinou jednořadové zásobovací zařízení na 7–8 nábojů a tímto počtem prakticky o mnoho – nebo vůbec – nepřevyšovaly zavedené revolyvery.

Sunngård si problém rozdělil na dvě části. V první vyřešil velkou kapacitu zásobníku spolu s nábojem malé ráže, ve druhé umístění dalšího zásobníku přímo ve zbrani. Než se pustil do vývoje pistole, připravil munici. Vznikl tak náboj 6,5x19 mm Sunngård (a později ještě 8x19 mm Sunngård). Náboj označovaný jako 6,5 mm měl průměr střely shodný s nábojem 6,35 Browning, ovšem s výrazně delší lahvou nábojnicí. Náboje se osazovaly plášťovými střelami s tvarem komolého kuželu o hmotnosti jen 1,85 g (28,5 gr.), jež podle

| Náboje 8 mm Sunngård (8x19 mm)

| Vlevo náboj 6,5x19 mm Sunngård, vpravo 6,35 mm Browning

